

REVISTA REVISTELOR

„Kant-Studien”, Band 111, Heft 1, 2020

Abhandlungen [Studii]: Thomas Sturm, *Kant on the Ends of the Sciences* – Kant se referă adeseori la relația scopuri – cercetare științifică, constatare care furnizează ocazia pentru formularea întrebării: ce rol joacă scopurile, în special, cele practice, în viziunea sa asupra științei? Autorul studiului își propune să arate că, deși recunoașterea funcției scopurilor atât în definirea, cât și în desfășurarea investigației, iar apoi în aplicarea practică a cunoașterii științifice ocupă, la Kant, spații ample, totuși el nu pretinde că știința este exclusiv un instrument de realizare a scopurilor practice. Concepția lui Kant este detaliată punctându-se că: (1) însăși definirea fiecărei științe presupune scopuri; (2) scopurile au tipuri fundamentale; (3) relația dintre știință și scopuri duce la determinarea rațională și ierarhizarea tuturor scopurilor noastre, „înțelepciunea” fiind cel mai înalt; (4) determinarea și ierarhizarea – ce ar urma să fie îndeplinite de metafizică – trebuie să aibă loc pe „cale științifică”; (5) Kant dă o interpretare proprie intențiilor epistemice și standardelor științei și autonomiei științei față de domeniul practic al vieții noastre – o poziție intermediară între separatismul și antiseparatismul cu privire la relația știință/scopuri (valori);

Robert Theis, *La religion est-elle «purement une affaire de raison»? Réflexions sur quelques aspects du traitement de la religion chez Kant* – studiul reprezintă o reflecție asupra justificării afirmației radicale a lui Kant, potrivit căreia religia este o problemă exclusiv pentru rațiune; reflecția înaintează pe două direcții: prima, către clarificarea, pornind de la premisele și contextul tezei din *Critica rațiunii pure* conform căreia legea morală conduce la religie, a conținutului semantic al conceptului religiei pe care Kant îl utilizează în argumentare. De aici rezultă că religia nu este întotdeauna o problemă exclusiv a rațiunii. A doua direcție, de data aceasta prin *Religia în limitele simplei rațiuni*, conduce la evidențierea modului în care religia îmbogățește discursul rațional, și are în vedere „relația plurală” dintre două discursuri cu origini diferite: rațiunea și revelația.

Michael Wolff, *Kant über das Recht des Privatgebrauchs des Erdbodens. Zugleich eine Beantwortung der Frage, warum §16 der Metaphysische Anfangsgründe der Rechtslehre der richtige Ort für die fünf falsch gesetzten Absätze aus §6 ist* – articolul arată că cele șase alineate din §6 al lucrării lui Kant, *Metaphysische Anfangsgründe der Rechtslehre*, despre care se știa că nu sunt plasate corect, aparțin de fapt finalului §16 al acesteia. Îndreptarea propusă de autorul studiului este în măsură să precizeze unele aspecte ale teoriei kantiene a proprietății;

Berichte und Diskussionen [Rapoarte și dezbateri]: Simon R. Gurofsky, *Syntheticity and Recent Metaphysical Readings of Kant's Critique of Pure Reason*;

Buchbesprechungen [Opinii despre cărți]: Marcus Willaschek: *Kant on the Sources of Metaphysics* (G.P. Basile);

Matthias Birrer: *Kant und die Heterogenität der Erkenntnisquellen* (R. Hiltcher);

Walid Faizzada: *Autonome Praxis und intelligible Welt: Die transzendental-praktische Freiheit in Kants Lehre vom höchsten Gut* (M. Pluder);

Immanuel Kant: *Die Einheit des Bewusstseins*. Hrsg. von Giuseppe Motta und Udo Thiel. Kantstudien-Ergänzungshefte 197 (M. Pluder);

Miriam Bienenstock: *Cohen und Rosenzweig. Ihre Auseinandersetzung mit dem deutschen Idealismus* (U. Reitenmeyer);

Die Bibliothek Georg Wilhelm Friedrich Hegels I, Abteilungen I-III. / Die Bibliothek Georg Wilhelm Friedrich Hegels II. Hrsg. von Manuela Koeppel (M. Walter/J. Hüttner);

Mitteilung [Comunicare]: Prämierung von Dissertationen durch die Immanuel Kant-Stiftung.

D. P.